

VINDECARE SPIRITUALĂ ȘI NEMURIRE

Căile terapeutice ale viitorului

Patrick Drouot

VINDECARE SPIRITUALĂ ȘI NEMURIRE

Căile terapeutice ale viitorului

Traducerea din limba franceză:

Delia Popescu

Introducere	13
I. CĂLĂTORIILE SPIRITULUI	
La Monroe Institute, subiectul TS007, 14 iulie 1989	19
Canada, provincia Québec, octombrie 1989	36
Nordul Indiei, Dharamsala, provincia Himachal Pradesh, iunie 1990	40
II. TERAPIILE ENERGETICE	
De la terapiile corporale la terapiile energetice	49
Nașterea unui potențial	52
Un caz clinic: Jeanine	55
Vara anului 1987, Périgord. Françoise	58
Studierea unui proces	63
Bazele Percepției Energetice Simultane (PES)	67
Tehnici de bază ale palpării vibratorii	69
Elemente de decodificare și de chirurgie energetică	72
Principii de bază ale structurii energetice a ființei omenești	73
Chakrele și anatomia subtilă a ființei umane	75
Corpul astral și emoțiile	78
Chakrele astrale	81
Corpul mental și corpul causal, dimensiunile superioare ale conștiinței	83
Corpul causal	84
Exerciții de grup, percepția câmpurilor vibratorii	85

III. STAREA SUBTILĂ A MATERIEI ȘI CÂMPURILE DE ENERGIE

Introducere în fiziologia multidimensională a ființei umane	87
De la super-corzi la twistori	88
Modelul holografic	89
Universul holografic	94
Modelul spațio-temporal pozitiv-negativ	95
Fiziologia multidimensională a ființei omenești	96
Spiritul și câmpurile de energie	98
Paradigma holografică și psihologia	101
Remedii fizice și terapii holografice	103
Interfața fizic/eteric: chakrele	105
Alcătuirea câmpului eteric, anatomie vibratorie	109
Nadis-urile – Prana	110
Principii de codificare memorială	114

IV. NOILE TERAPII ALTERNATIVE

Medicina corpului-spirit	119
Mecanismele vindecării corpului-spirit	125
Răul-a-spus	126
Experiența terapeutică	132
Precepte de îmbolnăvire	136
Precepte pentru menținerea sau regăsirea sănătății	138
Iubirea condiționată	139

V. DOUĂ MEDICINI TRADIȚIONALE

De la medicina ayurvedică la medicina tibetană	143
Arborele sănătății și al bolii	150
Concepția psihiatrică tibetană	153

Conceptiile medicinei sioux și hopi	155
Roata de leac	159
Epoca terapiilor alternative	162
Universul sunetelor	164
VI. CENTRII SUBTILI MAJORI, ELEMENTE DE ACTIVARE: CHAKRELE ȘI TATTWELE	
<i>Caracteristici esențiale ale chakrelor</i>	170
Prima chakră (Muladhara) și tattwa Prithivi	170
Definiția endocrină	172
Glandele suprarenale	173
Androgenii suprarenali	175
Mineralo-corticoizii	175
Hormonii și rezonanța vibratorie	175
Aspectul psihologic al primei chakre	176
A doua chakră (Svadhasthana) și tattwa Apas	177
Caracteristici comportamentale legate de cea de-a doua chakră	178
Hormonii ovarieni	180
Cea de-a treia chakră (Manipura) și tattwa Tejas	181
Caracteristici comportamentale legate de chakra Manipura	183
Glucagonul	185
Somatostazina	185
Tattwa Tejas	186
Cea de-a patra chakră (Anahata) și tattwa Vayu	186
Timusul și sida	190

Aspecte psihologice ale celei de-a patra chakre și ale tattwei Vayu	191
A cincea chakră (Vishuddha) și tattwa Akasha	192
Caracteristici ale comportamentului legat de chakra Vishuddha	196
A șasea chakră (Ajna) și tattwa Maha	197
A șaptea chakră (Sahasrara) și chakra Soma	201

VII. CITIREA CÂMPURILOR DE ENERGIE ALE FIINTELOR OMENEȘTI

Conversația	210
Poziția subiectului	211
Trecerea la expansiunea conștiinței operatorului	211
Expansiunea conștiinței	211
Începerea citirii	212
Efectele palpării energetice	212
Căutarea copilului	214
Observații privind calarea corpului eteric	214
Citirea unei amintiri din câmpul eteric	215
Citirea simultană a celor patru corpuri	215
Tehnici de chirurgie energetică	216
Folosirea degetului de lumină, al celui de al treilea ochi și a unui arc luminos	217
Moartea și câmpurile energetice	217
Semnele care anunță moartea apropiată	219
Mecanismele încarnării	222

VIII. EXPERIENȚA KUNDALINI: MANIFESTAREA SPIRITUALĂ

Trezirea lui Kundalini: care este semnificația sa?	230
Kundalini și Kriya	232

Nodurile energetice	237
Kundalini și osteopatia cranio-sacră	238
Semnele urcării lui Kundalini	241
Simpptome și semne ale lui Kundalini	245
Fenomene motorii	246
<i>Mișcări automate ale corpului și poziții</i>	246
<i>Ritmuri respiratorii neobișnuite</i>	246
<i>Paralizie</i>	247
Fenomene senzoriale	247
<i>Senzații de căldură și de frig</i>	248
<i>Lumină interioară și viziune</i>	248
<i>Sunetele interioare</i>	249
<i>Dureri</i>	249
Fenomene interpretative	249
<i>Emoții neobișnuite sau emoții extreme</i>	249
Distorsionarea procesului gândirii	249
Detășarea	250
Disocierea	250
Experiența „marelui corp”	250
Fenomene non-fiziologice	251
<i>Experiența extracorporală</i>	251
<i>Percepția paranormală</i> <i>(activarea Siddhis-urilor)</i>	252
Diagnostic și mijloace terapeutice	252
Kundalini și emergența spirituală	256
Susținerea energetică a unei persoane aflate în faza de trezire a lui Kundalini	259

IX. STRUCTURILE CONȘTIENȚEI OMENEȘTI

Philosophia perennis	261
De la ritmurile Alpha la porțile Gamma	263
Cartografiile moderne ale conștiinței	273
Sindromul Evrika	276

Câmpurile budiste	279
De la explorarea la reconsiderarea creierului	281
Sincronizarea emisferică a lobilor temporali	284

X. CARTOGRAFIILE MODERNE ALE CONȘTIENȚEI

De la NC 7 la NC 49	289
Jocurile conștiinței omenești	296
Drumul eroului	297

EPILOG	301
Exploratorii conștiinței	301

CONCLUZIE	305
------------------------	-----

GLOSAR	309
---------------------	-----

BIBLIOGRAFIE	313
---------------------------	-----

CUVINTE DE MULȚUMIRE	319
-----------------------------------	-----

Acesta s-a produs subit, în stilul unei călătorii în interes de serviciu, într-o duminică dimineață, pe când mă pregăteam să iau micul dejun într-un mare hotel din Buenos Aires. De mai mult timp încercam să explorez în mod discret, de un anumit număr de ani, fenomenul vechilor amiezări și încurcările conștiinței omenești în ultimul timp, mai întâi în Statele Unite, apoi la întorcerea mea în Franța, în ianuarie 1983. Deoarece am descoperit această fenomenologie în ambele țări, am început să scriu aceste amiezări în cele două lucrări precedente ale mele, mai întâi reveniți aici asupra lor.

Eram așezat la masă, pierdută în visare, când în sala de mese a intrat un mic grup de bărbați și femei, argentinieni și americani, care discutau. Nu am realizat că mi se întâmpla, dar

Capitolul I

CĂLĂTORIILE SPIRITULUI

La Monroe Institute, subiectul TS007,

14 iulie 1989

Este ora 8. Am petrecut noaptea la Sharon Winters. O noapte interminabilă. În această dimineață soarele e deja sus pe cer, începe să se încălzească în Blue Ridge Mountains, din inima Virginiei, iar *Country Roads*⁴ mi se învârtă în cap. Până la Monroe Institute nu sunt decât doi kilometri, dar pentru mine este un drum simbolic. Dacă Parisul sărbătorește la ora aceasta bicentenarul Revoluției Franceze, în lume există și alte revoluții, uneori de un alt ordin, iar revoluția mea este una interioară. Drumul acoperit cu pietriș duce în vârful unei coline, unde câteva clădiri domină cele patru sute de hectare ale institutului. Aici se află scena unei noi etape a căutărilor mele. Faptul de a fi dezvoltat capacitatea de a citi în interiorul cuiva și eventual de a pătrunde acolo, nu îmi mai este suficient. Vreau să înțeleg de această dată ce se petrece în creierul meu atunci când închid ochii și când încep acest fenomen, într-un moment precis determinat.

La institut știu cu toții pentru ce am venit și nu mi se pun prea multe întrebări. Sunt primit și condus imediat într-o

⁴Take me Home, Country Roads, John Denver.

cămaruță pătrată numită aici *Booth*; un fel de „cheson de izolare senzorială” îmbunătățit. Pereții interiori sunt tapisați cu mochetă pentru o bună izolare, ansamblul fiind blindat cu plăci de cupru amplasate sub perne antiseismice. Mă întind pe un pat de apă, cu capul orientat spre nordul magnetic. Mi se pune o cască prevăzută cu doisprezece electrozi, un NRS 24, diferite sonde cardiace și termometrice și tot felul de detectoare, ca de exemplu un GSR pentru rezistența pielii. Lumina se stinge. Plutesc cu impresia ciudată de a mă afla la trei sute de kilometri deasupra stratosferei, înarmat cu echipamente și închis într-o capsulă, ca un cosmonaut. Dar mă aflu la Faber, în estul Statelor Unite, unde numele meu codificat este TS007 (*Talented Subject 007*) iar misiunea care mi-a fost încredințată este de o cu totul altă natură. Voi încerca să explorez într-adevăr corpul eteric al unei tinere femei, pe care am zărit-o pentru câteva clipe cu o seară înainte. Fiecare dintre expresiile și impresiile mele vor fi percepute și analizate de către un calculator la care mă conectează această aparatură. Skip Atwater, patronul laboratorului, se asigură din când în când că mă simt bine. Îi aud vocea prin cască.

– O.K. Patrick. Înainte de începerea experienței îți înregistrăm undele cerebrale. Ești gata?

– Sunt gata.

De fapt, sunt foarte nervos. Deși sunt obișnuit să intru într-o stare meditativă în acest gen de experimente, îmi simt inima bătând tot mai tare, gândurile îmbulzindu-se și simt în special cum mă asaltează îndoiala. Am venit aseară de la Paris. Noaptea mi s-a părut interminabilă. Dacă lucrurile nu vor merge?

– Patrick, am să difuzez acum un sunet de valuri oceanice împreună cu niște unde Delta⁵, ca să te relaxezi și să te obișnuiești cu *Booth*-ul. Tot ce vei spune de acum încolo va fi înregistrat. Începi când vrei.

⁵Undele Delta: ritmuri cerebrale cu frecvența între 0,5 și 4 Herti.

Încep să respir, cu ochii închiși, tot mai adânc. Fac numărătoarea inversă, de la douăzeci la unu. Acesta este un mecanism cu care mi-am obișnuit progresiv corpul și spiritul, care răspund imediat printr-o mai mare disponibilitate și printr-o deschidere mai mare. Cu toate acestea, condițiile ciudate ale acestui episod în care eu devin propriul meu subiect de studiu prin intermediul unei necunoscute și al unui calculator, perturbă întrucâtva siguranța de sine. Dar sunt ferm hotărât să duc acest experiment la bun sfârșit. Corpul mi se îngreunează treptat și în curând resimt un fel de furnicăături în mâini, ceva mai mult în arătătorul stâng, pe care îl folosesc de obicei pentru *firul de lumină*. Trebuie că au trecut vreo două sau trei minute de când mi-a vorbit Skip Atwater. Îmi urmăresc respirația ca să-mi pregătesc conștiința pentru deschiderea la alte nivele. Robert Monroe, fondatorul Institutului care-i poartă numele, numește acest stadiu de deschidere a conștiinței *local 2*. Este un nivel situat în afara spațiului și timpului clasic, pe care eu îl numesc *nivelul 21*. Însă indiferent de numele dat de unii sau de alții, este vorba de o extindere a conștiinței.

– Ce vei face acum? – mă întrebă Skip Atwater.

– Sunt gata să o studiez pe Teena, îi răspund.

Mă simt aproape centrat. Vizualizez o lumină aurie, care pulsează ușor de jur-împrejurul meu. Cu excepția căștii și a întregii aparaturi care o însoțește, jenându-mă pe alocuri, nu îmi mai simt restul corpului. Încep să o studiez pe Teena cu cel de-al treilea ochi al meu. Imaginea ei îmi apare în deplină lumină. Plutește în fața mea pe un fond negru, având mici puncte luminoase. La drept vorbind, eu nu o cunosc pe Teena. Am întâlnit-o aseară la venirea mea aici, când am stat împreună două sau trei minute. Am fost prezentați unul celuilalt, am schimbat câteva priviri și aceasta a fost suficient pentru mine. Imaginea ei, care plutește în fața mea ca o hologramă, ia diferite forme, se diluează și în curând îmi apare ca o frunză. Este ca o înșiruire de simboluri. Din această simplă frunză țâșnesc alte

imagini, ca în asociațiile de idei. Copaci, o grădină, flori... și în curând o persoană în vârstă, poate o bunică. Toate aceste imagini care se conturează devin din ce în ce mai precise. Nu știu ce legătură există între ele, dar ele sunt ca părțile diferite ale unui tablou, iluminat progresiv. O văd pe Teena la vârsta de patru sau cinci ani, cu părul lung, având o rochiță cu două buzunare în față. Lângă ea se află un bărbat cu părul castaniu închis. Aceste două imagini par să se confunde și să se ștergă reciproc. Trebuie că Teenei i s-a întâmplat ceva la vârsta aceea. Mă gândesc că este vorba de ceva ce ea a uitat complet și care se află profund ascuns în adâncurile subconștientului ei.

În acest corp de lumină care plutește înaintea mea, lanțul celor șapte chakre și circulația energetică din nadis-uri – acei nervi de lumină sau canale care conduc energia – se conturează cu o claritate uimitoare. Pot distinge în mod deosebit cea de-a cincea chakră, a cincea poartă, aflată la nivelul gâtului. Trebuie că există o problemă a gâtului sau a urechii, deși nu văd legătura acesteia cu copilăria. În acest moment, se produce un fel de alunecare în prezent, care semnaleză în spiritul meu faptul că afecțiunea gâtului sau a tiroidei persistă și în prezent pentru Teena. Prin același procedeu detectez existența unei anomalii la rinichiul drept. Îmi vine ideea că acest rinichi este alimentat în mod deficitar cu energie. Această idee provine dintr-o certitudine interioară: „simt” că ceea ce se află codificat și înregistrat atât la nivelul gâtului cât și la nivelul rinichiului drept se află în legătură cu acel părinte zărit fugitiv. În rinichi apar mici cristale, ca pentru a-mi confirma ipoteza. Desigur că ele se află la baza funcționării renale deficitare. Fără îndoială că aceste tulburări nu sunt încă manifestate, dar memoria legată de aceste episoade anterioare este înscrisă în aceste locuri. Apoi începe să mi se contureze progresiv ideea unei surori. E mai degrabă curios, pentru că nu știu dacă aceasta mai există sau a dispărut. Mă inundă un sentiment de tristețe și de confuzie. Parcă aș fi orb și pierdut; sunt cumplit de singur în

fața acestor viziuni și având drept percepție exterioară numai propria-mi voce, care tinde să descrie această succesiune de imagini. Uneori îmi simt corpul care plutește pe patul cu apă. Cei care conduc această experiență, controlându-mă de cealaltă parte, așezați în fața ecranelor, rămân tăcuți. Cum aș putea ști dacă există vreo urmă de adevăr în tot ceea ce văd și relatez acum? Acest sentiment de confuzie și izolare mă deranjează. Vreau să mă concentrez din nou asupra Teenei; trebuie să merg mai departe, în ciuda jenei respiratorii și a angoasei care îmi apasă pieptul.

În corpul de lumină se distinge un șarpe cu o strălucire deosebită, asupra căruia voi reveni ulterior. El reprezintă intestinul ușor inflammat. O parte din acest intestin este opacizată de un voal subțire, cenușiu. Se reactivează vibrația acelei surori misterioase. Nu cred să fie vorba de o persoană aflată încă în viață. Poate că nici n-a existat vreodată. Să fie o soră imaginară, reprezentând nevoia Teenei de a se exprima pe vremea când era copil? Mi se pare posibil, dar ar fi straniu, deoarece absența acelei surori – sau poate a acelui frate – din prima copilărie pare să fi provocat probleme la nivelul intestinului. Se poate chiar ca Teena ca adult să fi resimțit dureri în abdomenul inferior sau în spate, fără să fi știut niciodată din ce cauză le are. Imediat după aceea îmi apare imaginea gambei stângi unde pare să existe o dereglare circulatorie de la șold până la laba piciorului. Artera principală a gambei pare a fi obstruată. Un detaliu mi se impune. Nu știu dacă Teena este la curent cu acest lucru, dar uterul ei pare a fi retrovers. Îmi apar și alte probleme fizice: constat o artroză dorsală care se poate manifesta peste cinci sau zece ani, și ceva la umărul drept. Cum pot să anticipez atât de mult? Peste corpul de lumină se suprapune pe alocuri un vâl subțire, cenușiu. Din nou mă invadează o tristețe sfâșietoare. Cred că provine din aceeași singurătate care a fost un adevărat coșmar pentru copilul Teena. Îmi place energia acestei persoane. Este foarte blândă, foarte generoasă și cu toate acestea neajutorată.

După cum voi afla mai târziu, de cealaltă parte operatorii experienței au devenit din ce în ce mai atenți la imaginile transmise de creierul meu, imagini tot mai stranii. Este pe cale să se producă un eveniment automat, independent de voința mea. Eu nu mai sunt actor sau spectator al unei experiențe. *Eu sunt experiența*. Firul de lumină emis de arătătorul meu stâng intră în contact cu rinichiul drept. Un fel de proiecție eterică a mâinii mele va lucra în curând pe rinichi, încercând o readucere la normal, o armonizare a diverselor memorii codificate în această parte a corpului de lumină al Teenei, cu scopul de a dizolva acel vâl cenușiu. Îmi vine ideea că Teena ar putea simți ceva, căci ea se află lângă Skip Atwater, în sala de unde se controlează experiența. Simt o mâncărime în gât. Este ca și cum cea de-a cincea chakră a mea, această faimoasă poartă pe care o semnalăm adineauri, ar intra în rezonanță cu cea a Teenei. Această acordare mi se pare dificilă. Ar fi mai bine dacă Teena s-ar exprima ea însăși. Ideea mi se pare cu atât mai stranie cu cât intervine un eveniment neașteptat. Trec din nou în necunoscut. Mă aflu în interiorul corpului Teenei. Străbat plămâni, ficatul, și în joc intră propriile mele senzații. În gură am un gust amar și o senzație de sete. Îmi este greu să descriu intestinul, căci pereții săi sunt diformi. Acum îmi apare ovarul drept, care este și el foarte lent în plan energetic și pe care zăresc o mică pată albă. Desigur că nici ea nu este decelabilă în prezent și nu pare să exprime vreun pericol important. Cu toate acestea, există. Acum mă aflu în uter, apoi, îndreptându-mă spre piciorul drept, constat prezența hemoroizilor, problemă care tinde să se accentueze. Îmi apare din nou imaginea ei globală, care face apoi loc unui alt tablou, ca la începutul experienței. Este vorba de înmânarea unei diplome la sfârșitul examenelor. Văd o orchestră, studenți, copaci, o pădure. Este o zi frumoasă pentru ea, cred chiar că este una dintre cele mai frumoase zile din viața ei. Reapare un câine alb pe care-l observasem și mai devreme; este un câine frumos; trebuie că l-a avut tovarăș de joacă pe când era mică. Aparent

fără nicio legătură, îmi parvine o informație despre războiul din Vietnam prin intermediul unui personaj; se pare, un văr. Un nume, probabil al său, revine în repetate rânduri: Tommy.

Vârsta de patru ani este o perioadă extrem de prezentă în experiența pe care o fac; este o vârstă dureroasă, ca un coșmar. De la mama sa, care este bolnavă, emană vibrații foarte blânde și binevoitoare. Simt nevoia să aprofundez viața fetală a Teenei, fără să-mi înțeleg impulsul de a merge mereu mai departe: ce vreau să caut, de fapt? Vreau să o văd la vârsta de șapte luni a vieții fetale. Treptat, reușesc. Simt uterul, apoi pântecul mamei. Impresia care mă cuprinde este halucinantă. Plutesc în lichidul amniotic. Nu mai simt nicio diferență între mine și Teena. E cald.

Corpul meu respiră din ce în ce mai repede. Un copil încearcă să iasă din pântecul mamei sale. Teena vorbește: „Vreau să ies! Vreau să ies! Dar mi-e frică. Mă simt singură. Nu o simt pe mama, dar simt căldură”.

Încep să mă liniștesc. Aș vrea să merg mai departe, la șase luni de viață fetală. Continui descrierea pentru operatori, pentru că așa trebuie. Percep flash-uri, flash-uri de lumină. Este ca și cum cineva mi-ar vorbi pentru a mă liniști. Teena este cea care vorbește, și ea se află acolo, în uter.

„Cineva este pe cale să-mi vorbească. Da, mă simt destinată, mă simt calmă. Mamei îi este teamă. Șase luni, am șase luni. Cinci luni. Plutesc. Patru luni. Mă balansez din față în spate. Teena este cea care vorbește”.

Apoi trei luni. Simt conștiința Teenei ieșind și revenind în fetus, ca și cum ar vrea să rămână în cealaltă lume atunci când de fapt ar trebui să coboare, să se încarneze.

Dintr-o dată aud vocea lui Skip Atwater, pătrunzând până la mine prin cască:

– Patrick, întreab-o pe Teena de ce a ales să vină pe lume.

Rămân tăcut câteva secunde, timp în care conștiința Teenei îmi apare ca un nor de energie.

– Nu știu de ce a ales să vină. Trebuie să merg mai departe.

– Da, reia Skip Atwater, aștept.

Cealaltă lume mă cheamă. Conștiința Teenei se exprimă prin intermediul corzilor mele vocale: „Am o imagine a mamei mele și îi simt energia. Nu prea doresc să vin; e ca și cum mi-ar fi teamă. Este ca și cum aș intra într-un fel de somn; având o conștiință totală, o conștiință deplină, aceasta mi se închide treptat în timp ce cobor și mă încarnez. Cu cât intru mai mult în lumea fizică, cu atât mai mult conștiința mea se închide, se reduce. Mă aflu la un nivel intermediar și aș vrea să cobor fără să pot renunța să urc mai mult. Este ca și cum aș avea nevoie să revin pentru a comunica cu alte persoane sau pentru a învăța să comunic cu ele, pentru a împărți ceva, pentru a crește”.

Dintr-o dată, conștiința mea superioară vorbește conștiinței superioare a Teenei.

– Cum vei rezolva această dilemă, Teena?

O voce se face auzită prin cască:

– Poți să reformulezi această întrebare?

Atunci conștiința mea superioară îmi aduce din nou corzile vocale în vibrație:

– Cum vei rezolva dilema de a-ți pierde conștiința pentru a comunica și a crește?

– Cred că s-a întâmplat ceva într-o vreme anterioară, pentru că există ceva ce simt nevoia să comunic; simt nevoia să cresc, dar totodată eu nu prea am comunicat în întregime între vârsta de zece și douăzeci de ani din această viață.

Teena continuă să se exprime prin intermediul corpului meu.

„Poate că mi s-a întâmplat ceva despre care mi-e frică să vorbesc. Dacă aș vorbi prea mult, m-aș simți rănită. Într-o zi m-am destăinuit cuiva, după care m-am căit ani de-a rândul”.

– Da, dar acum poți vorbi. Acum este bine să vorbești.

– Da, răspunde Patrick / Teena. Da, este vorba de oameni.

Oamenii m-au rănit. Vreau să părăsesc acum această energie.

Patrick / Teena vorbește din nou:

„Văd o mică adunare de oameni foarte furioși. Le simt agresivitatea. Cineva este pe cale să moară din cauza loviturilor unui grup de oameni. Totul se petrece undeva la țară. Este o piață pavată cu pietre. Văd că se aruncă cu pietre. Este în Orientul Mijlociu. Acolo se află o femeie. Este ceva în legătură cu un sistem de credință. Nu știu care, creștin sau musulman. În definitiv nu cred că e chiar Orientul Mijlociu. Este Turcia. Creștinii sunt masacrați. Dacă vorbesc sau comunic, voi fi ucisă din nou.

Și Teena s-a reîntors cu scopul de a învăța să comunice și să vorbească cu ceilalți într-un mod liber. De aceea s-a întors”.

Dintr-o dată revine semnalul rinichiului, al rinichiului drept, cel care conține memoria tatălui. Acum îmi dau seama că în ea există problema cu acel om. Cred că această persoană a fost ucisă de un grup de bărbați. Teena va putea slăbi, deoarece în viața ei prezentă greutatea nu reprezintă decât o protecție față de ceilalți. Dacă înțelege asta, nu va mai avea probleme (căci efectiv unul dintre dușmanii Teenei este greutatea ei corporală).

Trec din nou la vârsta de trei luni de viață fetală și Teena vorbește:

„Simt un fel de <durere caldă> în cap și nu știu de unde provine. Simt ceva care îmi vorbește, care mă ajută să cobor, să mă încarnez”.

O oboseală îmi cuprinde acum trupul și spiritul; aș vrea ca experiența să se întrerupă și exprim acest lucru.

– Foarte bine, Patrick, îmi răspunde vocea liniștitoare a lui Skip, ne reîntoarcem în prezent. Atunci hai să facem o pauză.

– Pot să mă mișc?

– Da, poți.

În câteva zeci de secunde mă simt din nou aici, în acest loc puțin ciudat, în întuneric, cu casca, firele, diversele aparate și plutind pe patul de apă. După un minut sau două, ușa blindată se deschide. Skip Atwater și cu mine ne uităm unul la altul. Mă ajută să mă așez, îmi scoate casca cu electrozi. Amețit, aproape năucit, cer permisiunea să ies.

– Cum te simți?

Respect pe Mergeni și cărți

– Ești gata să încerci altă experiență?

Sunt obosit și mi-ar fi de ajuns, dar experiența este captivantă și am venit de departe ca să fac asta.

– Da, să continuăm. Cât timp a trecut?

– Patruzeci și cinci, cincizeci de minute.

– A fost ceva exact din tot ce am spus?

Skip mă privește cu o ușoară ezitare.

– O să vedem diseară.

Este aproape 11 dimineața. Mă odihnesc câteva minute, apoi Skip îmi arată fotografia unei tinere brunete, cu ochi migdalați, puțin zâmbitori.

– Poți să faci ceva în cazul acesta?

– Nu am lucrat niciodată pe fotografii; ar fi poate interesant să încercăm fie și numai pentru a vedea șirurile de unde generate de creierul meu în timp ce îmi concentrez atenția pe un astfel de suport.

Din nou mă cuprinde îndoiala. Totuși, „simt” persoana din fotografie.

– Vrei să păstrezi fotografia lângă tine, în *Booth*?

– Nu este nevoie. Am fotografiat-o.

Sunt din nou instalat în *Booth*. Ușa cea grea se închide, domnește tăcerea absolută. Iată-mă din nou singur cu mine însumi, cu casca pe urechi, cu electrozii pe cap, cu firele în jurul degetelor.

– Începe-ți procesul de relaxare... Intră în domeniul tău de percepție și spune-ne ce simți, ce se petrece clipă de clipă.

Trec câteva minute. De data aceasta, procesul de destindere este ceva mai rapid.

– Sunt gata, sunt pe cale de a mă gândi la imaginea din fotografie. Mai mute registre de informații îmi parvin simultan, ca și cum s-ar deschide în același timp mai multe canale diferite. În ceea ce o privește pe Fay – așa se numește persoana – prima

informație care îmi parvine este în privința dinților ei. Simt că un anumit număr de dinți i-a fost extras.

De data aceasta, procesul s-a declanșat foarte repede. Plonjez în energia (esența) unei persoane pe care nu o cunosc, pe care nu am văzut-o decât o singură dată – timp de douăzeci de secunde – și pot să fac un „salt” și să o percep așa cum este ea actualmente.

Simt că este o persoană dotată cu o energie medie, fiind probabil adesea obosită și având o rezistență redusă. Dar este o femeie de caracter, da, simt un caracter bine călit. Problema dentară revine, energiile nu pot circula liber din vârful capului înspre piept și picioare, pentru că sunt filtrate de dinți. Corpul de lumină îmi indică cu claritate acest lucru.

Al doilea punct problematic este sânul drept. Văd o pată pe care am perceput-o deja pe fotografie. Nu știu ce este, dar problema este legată de piept și trebuie să fi început acum trei sau patru ani. Percep un fel de glandă inflamată.

Îmi parvine vibrația unui bărbat. Este vibrația unui bărbat în sensul general al cuvântului. Este vorba de un eveniment dificil. În urechile mele răsună un strigăt, urlete. Urlete îndepărtate. Aud pe cineva țipând, poate că este ea însăși. Văd o pușcă. Cineva e pe cale să înnebunească – un bărbat, cred, probabil un soț. Aș zice că e o scenă de despărțire.

Acum văd corpul de lumină plutind în încăperea. Corpul eteric este foarte fin, ar trebui să fie mai dens. Un corp de lumină fină corespunde unei vitalități medii. Dar cineva poate avea un caracter puternic și în același timp o vitalitate medie. Această persoană are nevoie de liniște, de cineva care să se ocupe de ea.

Ce călătorie stranie! Rapiditatea cu care se derulează imaginile și semnificațiile lor mă tulbură. Este ca și cum ai comenta un film în direct, fiind obligat să faci sinteza instantanee a unor elemente disparate. Împreună cu Fay depășesc un nou marcaj, fără a-l putea exprima în cuvinte. Mă inundă o senzație